

Teze ke studii J. Horákové a J. Kelemena „Potřeba a nástin kulturního kontextu informatiky“

Jiří Rákosník

1. Technické možnosti „vyrábět“ a skladovat informace vedou k růstu množství informací a ke zvyšování potřeby je zpracovávat, vybírat z nich ty potřebné. Roste stejně dramaticky množství informací, které člověk–jedinec skutečně potřebuje?
2. Domnívám se, že v průběhu posledních dvou nebo tří tisíciletí se způsob, jakým člověk nakládá s myšlenkami, zásadně nezměnil. Dochází k tomu v současné době? A pokud ne, je nutné takovou změnu iniciovat nebo anticipovat?
3. Nepřipomínají současné úvahy o problémech zpracování množství informací někdejší obavy, že rychlý pohyb člověka pomocí vlaku může ohrozit jeho zdraví?
4. Protéza je umělá náhrada chybějícího nebo nevyvinutého orgánu. Protézou není třetí ruka, automobil ani počítač. Tak jako člověk nepotřebuje místo nohy protézu ve formě kola, nepotřebuje asi ani „intelektuální protézu“ ke zpracování ne-lidského množství informací.